

The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences

Volume 11
Issue 2 1986

Article 9

1-1-1986

ประมวลบทความย่อ

อรอนงค์ กิ่งสตาลอ้าไย

สุกัญญา เจษฐานนท์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps>

Part of the [Pharmacology Commons](#)

Recommended Citation

กิ่งสตาลอ้าไย, อรอนงค์ and เจษฐานนท์, สุกัญญา (1986) "ประมวลบทความย่อ," *The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences*: Vol. 11: Iss. 2, Article 9.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/tjps/vol11/iss2/9>

This Abstract is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ประมวลบทความคัดย่อ

SELECTED ABSTRACTS

การศึกษาส่วนประกอบของร่างกายในคนไข้โรคเอดส์

Body composition studies in patients with the acquired immunodeficiency syndrome.

D.P.Kotler, Jack Wang and R.N. Pierson (1985) *Am.J.Clin. Nutr.* 42, 1255-1265.

ได้ทำการศึกษาส่วนประกอบของร่างกายในคนไข้โรคเอดส์ 33 คน โดยการวัดหาปริมาณโปแตสเซียม ไขมัน และน้ำทั้งหมดในร่างกายและวัดปริมาตรของน้ำที่อยู่นอกเซลล์ รวมทั้งความเข้มข้นของ retinol binding protein, iron binding capacity และแอลบูมินในเซรัม พบว่าคนไข้โรคเอดส์จะมีน้ำหนักต่ำกว่ามาตรฐานมาก และขาดโปแตสเซียมซึ่งค่าต่ำสุดจะพบในคนไข้ที่ใกล้ตาย ปริมาณไขมันในร่างกายก็ลดน้อยลง ปริมาตรของน้ำที่อยู่ในเซลล์จะลดลงขณะเดียวกันปริมาตรของน้ำนอกเซลล์ก็จะเพิ่มขึ้น ความเข้มข้นของโปรตีนในเซรัมก็ลดลง แต่การศึกษาระยะยาวก็ไม่พบว่าเนื้อเยื่อในคนไข้โรคเอดส์ลดลง การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าในคนไข้โรคเอดส์นั้นจะมีภาวะการขาดอาหารที่รุนแรงและเลวลงเรื่อย ๆ ดังนั้นถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าภาวะทุพโภชนาการมีผลเสียต่อระยะของโรคนี้ การรักษาภาวะทุพโภชนาการอาจมีส่วนสำคัญที่ช่วยในการรักษาภาวะผิดปกติอื่น ๆ ที่เกิดจากโรคนี้ได้

อรอนงค์ กังสดาลอำไพ

Doxorubicin : การเปลี่ยนแปลงขนาดและช่วงระยะเวลาที่ให้เพื่อลดอาการพิษที่เกิดจากยา

Doxorubicin : Alteration of Dose Scheduling as a Means of Reducing Cardiotoxicity

BL Lum, JM Svec and FM Torti (1985) *Drug Intell. Clin. Pharm.* 19, 259-64

การใช้ doxorubicin ระยะยาวในการรักษามักจะมีข้อจำกัด เนื่องจากมักเกิดอาการไม่พึงประสงค์คือ cardiomyopathy ซึ่งขึ้นกับขนาดที่ใช้ จากที่ทดลองการจำกัด cumulative dose ให้อยู่เพียง 450-550 มก./ม.² จะลดอุบัติการตายเนื่องจากพิษของยานี้ได้ ในบทความปฏิทัศน์นี้ได้รวบรวมการศึกษาต่าง ๆ ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงขนาดและช่วงระยะเวลาการให้ยาว่าสามารถลดหรือทำให้เกิดพิษได้ช้าลง ในลักษณะอย่างไรโดยที่ยังคงระดับผลของการรักษาอยู่

การเปลี่ยนแปลงขนาดและช่วงระยะเวลาให้ยาจากที่เคยทำกันอยู่ซึ่งให้แต่ละครั้งห่างกัน 3 สัปดาห์ไปเป็นการให้ยาในรูปหยดเข้าหลอดเลือดอย่างต่อเนื่อง (continuous infusion) หรือให้แต่ละครั้งห่างกัน 1 สัปดาห์ โดยลดขนาดของยาลง พบว่าจะทำให้เกิดอาการพิษของยาต่อกล้ามเนื้อได้ช้าลง

ผลจากการศึกษาต่าง ๆ แสดงว่าการให้ doxorubicin แต่ละครั้งห่างกันหนึ่งสัปดาห์ สามารถลดอาการพิษและยังสามารถเพิ่มขนาดของยารวมทั้งหมดได้อีกถึงประมาณ 160 มก./ม.² จึงจะเห็นอาการ

พิษต่อกล้ามเนื้อหัวใจ เช่นเดียวกับเมื่อให้ยาแต่ละครั้งห่างกัน 3 สัปดาห์เมื่อตรวจพิษต่อกล้ามเนื้อหัวใจ โดยการนำ endomyocardial biopsy. การให้ยาในขนาดต่ำลงแต่บ่อยขึ้น คือทุกสัปดาห์นี้ทำให้สามารถลดอาการพิษที่เกิดจากยาโดยได้ผลการรักษาเช่นเดียวกับเมื่อให้ทุก 3 สัปดาห์ และยังเพิ่มขนาดรวมของยาที่ให้ทั้งหมดได้ นอกจากนั้นสามารถให้ยาได้นานกว่าวิธีการเดิมอีกประมาณ 2 เดือนอีกด้วย

คำไข : doxorubicin, cardiomyopathy

สุกัญญา เกษฏานนท์